

НАРОДНЕ ЕПСКЕ ПЕСМЕ О КОСОВСКОМ БОЈУ – обрада

II ПЕСМЕ КОЈЕ ОПИСУЈУ САМ БОЈ

„Цар Лазар и царица Милица“ (2. део)

- Песма које директно говоре о самом току Боја нема.
- Приказани су рањени јунаци који се враћају из боја (који још траје) и обавештавају како је до тог тренутка изгледала битка, ко је погинуо, ко је још остао да се бори.
- Описује се храброст и јунаштво српске војске, истиче се погибија оба цара (и турског и српског), а нарочито се издваја подвиг Милоша Обилића (убиство цара Мурата) насупрот издајству Вука Бранковића.
- Осим што је приказао како су се у боју бориле властеле и, уопште, људи из виших класа, народни певач је кроз ликове слугу (Голубана и Милутина) показао храброст и пожртвованост и обичног народа.
- Народни певач је увео и историјске и неисторијске ликове и међусобно их повезао породичним везама.
- Да обновимо називе породичних односа на примерима ових ликова: кнез/цар Лазар и царица Милица – муж и жена; Југ-Богдан и царица Милица – отац и ћерка; Југовићи и царица Милица – браћа и сестра; кнез/цар Лазар је Југ-Богдану и Југовићима зет, а Југовићи су кнезу/цару Лазару шураци; Вук Бранковић и Милош Обилић су зетови кнезу/цару Лазару и царици Милици, а кнез/цар Лазар је њима таст, док им је царица Милица ташта; Милош Обилић, Милан Топлица и Иван Косанчић су побратими.

Три су разлога пропасти српске војске у Косовском боју у нашим епским песмама:

1. надмоћност и бројност турске војске;
2. божја воља (опредељење цара Лазара за царство небеско);
3. издаја Вука Бранковића.